

Lengyel Áron vagyok egy 13 éves kutya gazdi. 9 éves voltam mikor az első vizsla kutyámat haza hoztuk. Nagyon szeretek vele foglalkozni, mert nagyon barátságos és szereti a gyerekeket. Először még féltem kicsit tőle, mert ő volt az első kutya az életemben, a fogai még nagyon hegyesek voltak. A kutya tartás nagyon nagy felelősség. Nem való akárkinek, mivel a kutya nem játék. Kutya kakit szedni, időben etetni, tányérját mosogatni, lezavarni az ágyamról.....Én sem szerettem ezeket a feladatokat, de rájöttem, hogy ez a kutyás élet része. Miután a kutya evett nem szabad vele ugrálni nehogy (bélcsavarodása) legyen, mert elpusztul. Nemrég hallottuk, hogy [Szegeden kidobtak hét kicsi vizsla kölyköt :O](#). Azonnal elindultunk és hazahoztuk az egyik kis kutyát. Azóta az életem kalandosabbá vált. Az osztálykiránduláson a barátaimmal találtunk egy elveszett kutyust. Azonnal elkezdtek gondozni. A kutya nagyon okos volt. Már eldöntöttük, hogy kinél fog lakni, de „sajnos” a gazdája meglett. Persze ez afféle meglepetés lett volna mindenkinek, - a harmadik kutya-.

Lengyel Áron